

Bruxelles, 17.3.2014
COM(2014) 171 final

2014/0093 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind taxa AIEM aplicabilă în Insulele Canare

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care se aplică regiunilor ultraperiferice ale Uniunii din care fac parte Insulele Canare, nu autorizează, în principiu, nicio diferență de impozitare între produsele locale și cele provenind din Spania sau din alte state membre. Cu toate acestea, articolul 349 din TFUE prevede posibilitatea introducerii unor măsuri specifice în favoarea acestor regiuni, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice.

Decizia 2002/546/CE a Consiliului din 20 iunie 2002¹, adoptată în temeiul articolului 299 alineatul (2) din Tratatul CE, a autorizat Spania să aplice, până la 30 iunie 2014, scutiri sau reduceri ale taxei „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias” (denumită în continuare „AIEM”) pentru anumite produse fabricate local în Insulele Canare. În anexa la decizia menționată anterior figurează o listă de produse pentru care se pot aplica scutiri și reduceri fiscale. În funcție de produse, diferența de impozitare dintre produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 5, 15 sau 25 de puncte procentuale.

Decizia 2002/546/CE prezintă motivele care au stat la baza adoptării măsurilor specifice: situarea la distanță mare față de continent, dependența în ceea ce privește materiile prime și energia, obligația constituirii unor stocuri mai importante, dimensiunea redusă a pieței locale și intensitatea mică a activităților de export. Toate aceste handicapuri se traduc printr-o creștere a costurilor de producție și, implicit, a prețurilor de cost ale produselor fabricate la nivel local care, în lipsa unor măsuri specifice, ar fi mai puțin competitive față de cele cu altă proveniență, chiar dacă se iau în calcul cheltuielile de transport către Insulele Canare. În consecință, menținerea unei producții locale ar fi cu atât mai dificilă. Măsurile specifice prevăzute în Decizia 2002/546/CE au fost stabilite în scopul consolidării industriei locale prin creșterea competitivității acesteia.

AIEM este o taxă percepută indirect de stat, într-o singură etapă, pentru livrările de mărfuri efectuate în Insulele Canare. Baza de impozitare pentru mărfurile importate este valoarea în vamă, iar cea pentru livrările de mărfuri efectuate de producători în Insulele Canare este suma totală a contraprestației. Măsurile specifice prevăzute de Decizia 2002/546/CE stabilesc o formă de taxare diferențiată, de care beneficiază producția locală în cazul anumitor produse. Acest beneficiu fiscal constituie ajutor de stat care necesită aprobarea Comisiei, acordată prin Decizia privind ajutorul de stat NN 22/2008.

La 16 noiembrie 2010, Spania a prezentat Comisiei o cerere de prelungire cu doi ani a perioadei de aplicare a Deciziei 2002/546/CE, astfel încât data expirării sale să coincidă cu cea a Orientărilor privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013².

De asemenea, Spania a depus o cerere de prelungire cu doi ani a perioadei de aplicare a Deciziei privind ajutorul de stat NN 22/2008, în temeiul căreia ajutoarele sub formă de scutiri și reduceri ale AIEM acordate de autoritățile spaniole sunt compatibile cu piața comună. Comisia a autorizat această prelungire cu doi ani prin Decizia privind ajutorul de stat

¹ JO L 179, 9.7.2002, p. 22-27.

² JO C 54, 4.3.2006, p. 13.

SA.31950 (N 544/2010)³, care a prelungit perioada din Decizia privind ajutorul de stat NN 22/2008 până la 31 decembrie 2013.

Comisia a evaluat cererea de prelungire a perioadei de aplicare a Deciziei 2002/546/CE din perspectiva gravității handicapurilor care afectează Insulele Canare și a ajuns la concluzia că acordarea prelungirii solicitate este justificată.

De altfel, raportul Comisiei către Consiliu privind aplicarea măsurilor speciale referitoare la taxa AIEM aplicabilă în Insulele Canare, adoptat la 28 august 2008, a confirmat că AIEM funcționează într-un mod satisfăcător și că nu necesită modificarea dispozițiilor Deciziei 2002/546/CE.

Prin urmare, Decizia 895/2011/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011⁴ a modificat Decizia 2002/546/CE, prelungind perioada sa de aplicare până la 31 decembrie 2013.

La 4 martie 2013, autoritățile spaniole au solicitat Comisiei să întocmească o decizie a Consiliului de autorizare a Spaniei să aplice scutiri sau reduceri ale AIEM pentru anumite produse fabricate local în Insulele Canare, în perioada 2014-2020, prin care se modifică lista produselor și ratele maxime aplicabile pentru unele dintre acestea.

În data de 28 iunie 2013, Comisia a adoptat noi orientări privind ajutoarele regionale pentru perioada 2014-2020⁵. Aceste orientări fac parte dintr-o strategie mai amplă de modernizare a controlului în materie de ajutoare de stat, care vizează stimularea creșterii economice în cadrul pieței unice prin încurajarea unor măsuri mai eficiente în acest domeniu și prin concentrarea eforturilor Comisiei în materie de aplicare a legii asupra cazurilor cu cel mai mare impact asupra concurenței.

Având în vedere faptul că aceste orientări intră în vigoare de la 1 iulie 2014, părea justificată prelungirea cu șase luni a perioadei de aplicare a Deciziei 2002/546/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 895/2011/UE, pentru ca data expirării sale să coincidă cu data expirării orientărilor actuale. Decizia 2002/546/CE a fost modificată prin Decizia 1413/2013/UE⁶, care a extins domeniul de aplicare al acesteia până la 30 iunie 2014.

Comisia a analizat cererea primită din partea autorităților spaniole, precum și informațiile furnizate de numeroase părți interesate care au luat inițiativa de a contacta Comisia. Această analiză confirmă faptul că trăsăturile specifice ale insulelor Canare le frânează dezvoltarea și sunt responsabile pentru costurile suplimentare suportate de operatorii locali. Prin urmare, este justificat să se mențină scutirea sau reducerea taxei AIEM pentru o listă de produse fabricate la nivel local. Această măsură este necesară și proporțională și nu aduce atingere integrității și coerenței ordinii juridice a Uniunii.

2. ANALIZA CERERII DIN PARTEA SPANIEI ȘI PROPORȚIONALITATEA DECIZIEI DE DEROGARE

Conform articolului 110 din TFUE, niciun stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare. De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte produse.

³ JO C 237, 13.8.2011, p. 1

⁴ JO L 345, 29.12.2011, p. 17.

⁵ JO C 209, 23.7.2013, p. 1.

⁶ JO L 353, 28.12.2013, p. 13, 14

Cu toate acestea, în temeiul articolului 349 din TFUE, Consiliul poate autoriza statele membre care au regiuni ultraperiferice să deroge de la dispozițiile articolului 110 din TFUE, astfel încât să se țină seama de situația socială și economică structurală a acestor regiuni, care este agravată de alți factori care dăunează grav dezvoltării lor. O astfel de derogare nu trebuie să aducă atingere integrității și coerenței ordinii juridice a Uniunii, inclusiv pieței interne și politicilor comune, cum ar fi politicile fiscale comune, în temeiul articolului 113 din TFUE. Prin urmare, astfel de derogări trebuie să fie proporționale, cu alte cuvinte nu trebuie să facă mai mult decât este necesar pentru a remedia situația defavorabilă care împiedică dezvoltarea economică a acestor regiuni și nu trebuie să denatureze excesiv concurența în cadrul pieței unice. În consecință, orice derogare de la articolul 110 din TFUE ar trebui să se limiteze la compensarea totală sau parțială a dezavantajelor legate de costuri cu care se confruntă producătorii din aceste regiuni.

Economia Insulelor Canare este foarte dependentă de turism. Această dependență este o amenințare gravă la adresa dezvoltării Insulele Canare, întrucât face ca situația economică și socială a arhipelagului să fie extrem de vulnerabilă la catastrofe naturale, la crize economice sau la schimbarea preferințelor turiștilor. Într-adevăr, criza financiară mondială din 2008 și 2009 a avut un impact puternic asupra numărului de turiști care au vizitat insulele și, prin urmare, asupra economiei acestora. Scăderea numărului de turiști a condus la o creștere semnificativă a ratei șomajului, care a depășit valorile înregistrate în Spania continentală. Ori rata șomajului din Spania continentală se numără, alături de cea din Grecia, printre cele mai mari din Uniunea Europeană. Creșterea șomajului a fost chiar și mai vizibilă în rândul tinerilor, fapt care poate fi explicat prin numărul mare de tineri care depind de locurile de muncă sezoniere din sectorul turismului.

Piața Insulelor Canare se caracterizează, de asemenea, prin dimensiuni reduse, care împiedică atingerea unui nivel optim de producție. Majoritatea instalațiilor industriale sunt concepute să producă la scară largă, pentru a spori productivitatea și rentabilitatea. Nefiind proiectate pentru o piață de mici dimensiuni, instalațiile au un exces de capacitate, ceea ce înseamnă că întreprinderile sunt nevoite să funcționeze la un nivel de producție mai mic decât cel necesar pentru a reduce la minimum costurile de producție. Acest fapt limitează posibilitățile de realiza economii de scară.

Țările și teritoriile din apropierea Insulelor Canare (Maroc, Sahara Occidentală și Mauritania) au cunoscut o reducere considerabilă a capacității de cumpărare, iar diferențele majore dintre nivelurile de dezvoltare limitează posibilitățile de export ale Insulelor Canare.

O altă caracteristică a Insulelor Canare, care afectează în mod clar costurile suplimentare suportate de către operatorii locali, este fragmentarea teritorială și distanța față de sursele celor mai multe materii prime. Această caracteristică generează costuri de transport mai ridicate. Problema a fost agravată de creșterea prețurilor la petrol, reflectată direct asupra costurilor de transport.

Insuficiența resurselor de apă în Insulele Canare determină, de asemenea, un cost ridicat al apei, ceea ce creează un dezavantaj concurențial față de întreprinderile situate în alte regiuni ale Spaniei sau ale Uniunii Europene. Acest lucru este deosebit de important pentru întreprinderile care utilizează apa ca materie primă (cele din industria alimentară, chimică, a hârtiei etc.), dar și pentru societățile care folosesc intensiv refrigerarea.

Există proiecte de introducere a gazului natural în cele două insule mai mari din Insulele Canare, dar nu este clar când utilizarea acestui combustibil s-ar putea face în mod eficient. Absența gazului natural determină o scădere a competitivității întreprinderilor locale, întrucât costurile de generare a căldurii și energiei utilizând alte surse este considerabil mai ridicat.

Nu există instalații de reciclare, deșeurile trebuie transportate pe continent, iar deșeurile toxice trebuie tratate în afara insulelor Canare. Prin urmare, eliminarea deșeurilor industriale și tratarea deșeurilor toxice generează costuri de mediu mai ridicate.

Caracteristicile descrise anterior afectează, într-o anumită măsură, toată producția internă a Insulelor Canare. Este necesar, așadar, să se verifice care au fost efectele actualei impozitări diferențiate asupra cotei de piață deținute de producția locală și cum ar trebui adaptat acest sistem de impozitare diferențiată pentru a garanta că nu are loc o denaturare excesivă a concurenței.

Analiza efectuată cu privire la ratele diferențiate de impozitare acceptate a luat în considerare nu doar cota medie de piață a producției locale în perioada 2008-2011, ci și evoluția acesteia și alte informații furnizate de părțile interesate care au contactat Comisia pentru a oferi informații relevante. În cazul sectoarelor producătoare de bunuri care fac obiectul unor tarife vamale comune diferite, s-a analizat evoluția cotei de piață combinate pentru toate produsele și nu doar cea a cotelor de piață individuale. Astfel se explică faptul că anumite produse cu cote de piață similare în producția locală au rate diferențiate maxime diferite.

În cazul tutunului, se sugerează menținerea ratei diferențiate la 25 % și să se actualizeze nivelul minim pentru 1 000 de țigarete de la 6 EUR la 18 EUR, astfel cum au solicitat autoritățile spaniole.

Autoritățile spaniole au inclus în lista de produse care urmează să fie supuse impozitării diferențiate unele produse cu o cotă de piață extrem de scăzută în cadrul producției locale. Autoritățile spaniole își justifică solicitarea afirmând că există planuri de creștere a producției locale pentru aceste produse, o creștere care nu va fi posibilă fără impozitarea diferențiată.

În total, dintre cele 139 de produse menționate în cererea primită din partea autorităților spaniole, Comisia acceptă ratele solicitate pentru 119 dintre acestea, în timp ce pentru restul de 20 Comisia consideră că rata diferențiată ar trebui să fie mai mică, pentru a preveni eventualele cazuri de denaturare a concurenței.

Din analiza detaliată realizată de Comisie, este posibilă stabilirea unor liste diferite de produse, în funcție de ratele de impozitare diferențiată, sector și Tariful Vamal Comun:

5%

Produse agricole și produse din pescuit:

0207 11/0207 13

Minerale:

2516 90 00 00/6801/6802

Materiale de construcții:

3816/3824 40 00 00/3824 50/3824 90 45 00/3824 90 70 00/ 3824 90 97 99/ 6809

Produse chimice:

2804 30 00 00/2804 40 00 00/3105 20 90 00/3208/3209/3210/3212 90 00 00/3213/3214/3304 99 00 00/3925 90 80 00/ 3401/3402/3406/3814 00 90/3923 90 00 00/4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19

Prelucrarea metalelor:

7604/7608

Industria alimentară:

0210 12 11 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81/0305 41 00/0305 43 00 90/
0901 22 00 00/1101/1102/1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 00/1704 90 55 00/
1704 90 75 00/1704 90 71 00/1806/1901 20 00 00/1901 90 91 00/1901 90 99/
1904 10 10/1905/2005 20 20/2006 00 31 00/2008 11 96 00/2008 11 98 00/2008 19 92/
2008 19 93/2008 19 95/2008 19 99/2309

Băuturi:

2009 11/2009 12 00/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 61/2009 71/2009 79/2009 89/
2009 90/2201/2202/2204

Industria textilă și pielărie:

6112 31/6112 41

Hârtie:

4818 90 90 00/4823 90 85 90

Artă grafică și editare:

4910

10%

Produse agricole și produse din pescuit:

0203 11/0203 12/0203 19/0701 90/0703

Materiale de construcții:

2523 29 00 00/

Industria alimentară:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/1905/2105

Hârtie:

4808/4819/4823 90 40 00/

15 %

Produse agricole și produse din pescuit:

0407 21 00 00/0407 29 10 00/0407 90 10 00

Materiale de construcții:

2523 90/7010

Produse chimice:

3809 91 00/3917 21/3917 23/3917 32 00/ 3917 33 00/3917 39 00/3917 40 00/3923 10 00/39
23 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Prelucrarea metalelor:

7309 00/7610 10 00 00/9403 20 80 90

Industria alimentară:

0403/0901 21/1902/2103 20 00 00/2103 30/2103 90 90/2106 90 98/

Băuturi:

2203/2208 40

Industria textilă și pielărie:

6302

Hârtie:

4818 10/4818 20/4818 30/4821

Artă grafică și editare:

4909/4911

25 %

Tutun:

2402

Aceste liste de produse vizează obiectivul precizat la articolul 349, acela de adoptare a unor măsuri dedicate, care țin cont de caracteristicile specifice ale Insulelor Canare ca regiuni ultraperiferice, dar fără a denatura concurența într-un mod care ar putea submina piața internă.

Atunci când autoritățile spaniole prezintă raportul prevăzut la articolul 2 din prezenta decizie a Consiliului, Comisia ar trebui să evalueze efectele ratelor diferențiate și necesitatea unor modificări. De asemenea, ar fi important să se verifice, la momentul respectiv, dacă s-a înregistrat o creștere a producției locale în cazul produselor pentru care se solicită o rată de impozitare diferențiată, dar care nu au deocamdată o cotă de piață semnificativă în producția locală.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul măsurilor propuse

Autorizarea Spaniei să aplice scutiri sau reduceri ale taxei numite AIEM pentru anumite produse fabricate la nivel local în Insulele Canare.

Temeiul juridic

Articolul 349 din TFUE

Principiul subsidiarității

Numai Consiliul are autoritatea de a adopta, în temeiul articolului 349 din TFUE, măsuri specifice în favoarea regiunilor ultraperiferice în scopul adaptării aplicării tratatelor în aceste regiuni, inclusiv a politicilor comune, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

Alegerea instrumentelor

Instrument propus: decizie a Consiliului.

Alte instrumente nu ar fi fost adecvate din următorul motiv:

Derogările acordate în conformitate cu articolul 349 TFUE sunt cuprinse în Deciziile Consiliului.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind taxa AIEM aplicabilă în Insulele Canare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European⁷,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 349 din TFUE, Consiliul, ținând seama de situația economică și socială structurală a regiunilor ultraperiferice, care este agravată de depărtare, insularitate, suprafața redusă, trăsături climatice și de relief dificile și dependența economică de un număr redus de produse, adoptă măsuri specifice care urmăresc să stabilească, în special, condițiile de aplicare a tratatelor în regiunile respective, inclusiv în ceea ce privește politicile comune.
- (2) În consecință, ar trebui adoptate măsuri specifice în vederea stabilirii condițiilor de aplicare a tratatului în aceste regiuni. Ele trebuie să ia în considerare caracteristicile și constrângerile speciale din aceste regiuni ultraperiferice, însă fără să afecteze integritatea și coerența ordinii juridice comunitare, inclusiv în ceea ce privește piața internă și politicile comune.
- (3) În fruntea listei de handicapuri identificate în Insulele Canare se află preponderența sectorului serviciilor, în special a turismului în raport cu produsul regional, alături de dependența economiei Insulelor Canare de acest sector și de contribuția modestă a sectorului industrial la PIB-ul Insulelor Canare.
- (4) Pe locul al doilea se află izolarea inerentă unui arhipelag, factor care împiedică libera circulație a persoanelor, a mărfurilor și a serviciilor. Dependența de anumite moduri de transport, transportul aerian și transportul maritim, este crescută, iar acestea nu au fost încă pe deplin liberalizate. Costurile de producție sunt mai mari, întrucât aceste moduri de transport sunt mai puțin eficiente și mai costisitoare decât transportul rutier sau feroviar.
- (5) O altă consecință a izolării este creșterea costurilor de producție, din cauza dependenței în ceea ce privește materiile prime și energia, a obligației de a constitui stocuri și a dificultăților care afectează furnizarea de echipament de producție.
- (6) Dimensiunea redusă a pieței și nivelul scăzut al activităților de export, fragmentarea geografică a arhipelagului și obligația de a menține linii de producție diversificate, dar de mici dimensiuni, pentru a acoperi cererea unei piețe mici, restrâng posibilitatea realizării unor economii de scară.

⁷ JO C [...].

- (7) În numeroase cazuri, este mai dificil și mai costisitor pentru operatorii locali să obțină servicii specializate și de întreținere sau formare profesională pentru manageri și tehnicieni, ori să subcontracteze sau să promoveze dezvoltarea întreprinderilor dincolo de piața Insulelor Canare. Numărul restrâns de metode de distribuție are ca rezultat crearea de stocuri excedentare.
- (8) În ceea ce privește mediul, dificultățile legate de eliminarea deșeurilor industriale și tratarea deșeurilor toxice duc la creșterea costurilor de mediu. Aceste costuri sunt mai mari deoarece nu există instalații de reciclare decât pentru o serie limitată de produse, deșeurile trebuie transportate pe continent, iar deșeurile toxice trebuie tratate în afara Insulelor Canare.
- (9) Pe baza tuturor acestor informații și ținând cont de notificarea transmisă de autoritățile spaniole, este recomandabil să se reînnoiască autorizația de aplicare a unei taxe pentru o listă de produse, pentru care pot fi permise scutiri în cazul produselor locale.
- (10) Decizia 2002/546/CE a Consiliului din 20 iunie 2002⁸, adoptată în temeiul articolului 299 din Tratatul CE, autoriza inițial Spania să aplice, până la 31 decembrie 2011, scutiri sau reduceri ale taxei „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias” (denumită în continuare „AIEM”) pentru anumite produse fabricate local în Insulele Canare. În anexa la decizia menționată anterior figurează o listă de produse pentru care se pot aplica scutiri și reduceri fiscale. În funcție de produse, diferența dintre ratele de impozitare aplicate produselor fabricate la nivel local și respectiv celorlalte produse nu poate depăși 5, 15 sau 25 de puncte procentuale.
- (11) Decizia 895/2011/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011⁹ a modificat Decizia 2002/546/CE a Consiliului, prelungindu-i perioada de aplicare până la 31 decembrie 2013.
- (12) Decizia 1413/2013/UE a Consiliului din 17 decembrie 2013¹⁰ a modificat Decizia 2002/546/CE a Consiliului, prelungindu-i perioada de aplicare până la 30 iunie 2014.
- (13) Taxa AIEM servește obiectivului de dezvoltare autonomă a sectorului industrial din Insulele Canare și de diversificare a economiei lor.
- (14) Scutirile maxime care pot fi acordate pentru produsele industriale în cauză variază în funcție de sector și de produs, de la 5 % la 15 %.
- (15) Pentru produsele din tutun, valoarea maximă a scutirii este totuși mai mare, întrucât sectorul tutunului reprezintă un caz excepțional. Industria tutunului, care se dezvoltase la un moment dat în mod considerabil în Insulele Canare, a scăzut foarte mult în ultimii ani. Handicapurile legate de insularitate, descrise mai sus, sunt, desigur, la originea diminuării producției locale de tutun în Insulele Canare. Există motive pentru a menține o scutire substanțială pentru tutun. Scutirile de impozite sunt în legătură directă cu obiectivul de a menține producția în Insulele Canare.
- (16) Obiectivele de promovare a dezvoltării socio-economice a Insulelor Canare sunt reflectate la nivel național în domeniul de aplicare a taxei și în modul de alocare a veniturilor pe care aceasta le generează. Încorporarea veniturilor din această taxă în resursele sistemului fiscal și economic al Insulelor Canare și utilizarea lor pentru

⁸ JO L 179, 9.7.2001, p. 22

⁹ JO L 345, 29.12.2011, p. 17.

¹⁰ JO L 353, 28.12.2013, p. 13, 14

aplicarea unei strategii de dezvoltare economică și socială care implică promovarea activităților locale constituie o obligație juridică.

- (17) Măsurile ar urma să fie aplicate pentru o perioadă de 6,5 ani. Totuși, rezultatele lor vor trebui evaluate. De aceea, autoritățile spaniole trebuie să prezinte Comisiei, până cel târziu la 30 septembrie 2017, un raport privind aplicarea măsurilor menționate la articolul 1, pentru a verifica impactul măsurilor luate și contribuția acestora la promovarea sau menținerea activităților economice locale, având în vedere handicapurile care afectează regiunile ultraperiferice. Pe această bază, domeniul de aplicare și scutirile autorizate în temeiul normelor europene vor fi revizuite, dacă va fi cazul.
- (18) Avantajele fiscale legate de AIEM trebuie să rămână proporționale, pentru a nu aduce atingere integrității și coerenței ordinii juridice a Uniunii, inclusiv pentru a proteja concurența nedenaturată pe piața internă și politicile în materie de ajutoare de stat.
- (19) Prezenta decizie nu aduce atingere eventualei aplicări a articolelor 107 și 108 din TFUE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Prin derogare de la articolele 28, 30 și 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, autoritățile spaniole sunt autorizate, până la 31 decembrie 2020, să stabilească, în ceea ce privește produsele enumerate în anexă care sunt fabricate la nivel local în Insulele Canare, scutiri totale sau reduceri parțiale ale taxei numite „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancias en las islas Canarias (AIEM)”. Aceste scutiri trebuie să facă parte din strategia de dezvoltare economică și socială a Insulelor Canare și să contribuie la promovarea activităților locale.

2. Aplicarea scutirilor totale sau parțiale menționate la punctul 1 nu poate duce la diferențe de peste:

- (a) 5 % pentru produsele enumerate în secțiunea A din anexă;
- (b) 10 % pentru produsele enumerate în secțiunea B din anexă;
- (c) 15 % pentru produsele enumerate în secțiunea C din anexă;
- (d) 25 % pentru produsele enumerate în secțiunea D din anexă. Totuși, autoritățile spaniole pot stabili o taxă minimă pe țigarete de nu mai mult de 18 EUR per 1 000 de țigarete, aplicabilă doar dacă taxa AIEM care rezultă din aplicarea tipurilor generale de impozitare are o valoare inferioară acestei cifre.

Articolul 2

Autoritățile spaniole trebuie să prezinte Comisiei, cel târziu până la 30 septembrie 2017, un raport privind punerea în aplicare a măsurilor menționate la articolul 1, pentru a evalua impactul măsurilor luate și contribuția acestora la promovarea sau menținerea activităților economice locale, având în vedere handicapurile care afectează regiunile ultraperiferice.

Pe această bază, Comisia va prezenta Consiliului un raport care cuprinde o analiză completă a aspectelor economice și sociale și, după caz, o propunere vizând adaptarea dispozițiilor din prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie se aplică începând cu 1 iulie 2014.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Regatului Spaniei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*